

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Ништа браћо и сестре не карактерише наше време, нашу епоху, него страст и жеђ за путовањима. Сви људи негде журе, негде путују, било то близу или далеко, али сви су у неком покрету. Свакога минута у ваздуху се налазе милиони људи у авионима који негде путују. Милион људи се налази по возовима и другим превозним средствима а који такође негде путују. А питање је где путују и ради чега путују? Шта је циљ њиховог путовања? Некоме је циљ провод, некоме је циљ летовање, неком је циљ бизнис, некоме је циљ да виде егзотичне крајеве који на свету постоје, и сваки има неки свој циљ али сви они су циљеви приземни и служе искључиво земаљском животу човековом.

А ми, ми хришћани, ми данас овде сабрани браћо и сестре, и ми смо путници, али друге врсте путници. Ми се већ четири недеље налазимо на путовању и то бродом преко великог мора и океана који нас вози и превози у Царство небеско. Ми се налазимо у току светог Великога поста. То је то путовање у које смо кренули пре четири недеље и које траје седам недеља. Четири смо прешли још три стоје пред нама. А где смо кренули браћо и сестре? Где је наш циљ нашега путовања кроз овај свети Велики пост? Циљ је васкрсење Христово и наше васкрсење. Циљ је Царство небеско и живот вечни у њему. Али на свакоме путу, па и ови који путују разним превозним средствима најмодернијим, на путу се често испрече неке препреке, неки догађаји који их ометају у даљем путовању. Неки од њих буду чак и трагични као што је рушење авиона, судари велики и тако даље.

Па и ми браћо и сестре на нашем путовању имамо многе препреке, многи непријатељи нас вребају са свих страна да нас омету на нашем путу, да нас скрену са њега, да нам прикажу како смо се уморили да не можемо даље, да попустимо, да престанемо путовати и тако даље. Но онај ко зна циљ свога путовања он ће све препреке савладати или заобићи и ићи даље ка своме циљу. Које су то

препреке, браћо и сестре, које нама на путу стоје? То су наши непријатељи од искони, ђаволи, демони, зли дуси, који у наше срце, у наше мисли, у наше биће убацују рђаве грешне мисли, воде нас на рђава дела, на разне грехе, распаљују у нама разне страсти и тако нас тиме у ствари ометају на нашем путу ка Царству небескоме.

Много је тих непријатеља; сваки грех браћо и сестре, иза њега се крије по неки ђаво. Иза свакога греха стоји ђаво а грех где води? Води у смрт, јер каже апостол Павле „плата за грехе је смрт.“ А ми смо кренули у живот вечни, зато смо ми дужни да се на нашем путу боримо са тим нашим непријатељима, пре свега са нашим гресима, нашим слабостима, рђавим навикама, са нашим злим помислима, са ружним речима, са свим оним што није Богу мило и драго, а да чинимо оно што је Богу угодно, да вршимо Његове свете заповести, да испуњавамо оно што је Господ заповедио и оставио да чинимо у Његово име.

Наше путовање је доста напорно. Ми имамо задатак да се са земље успењемо на небо. А које нам је превозно средство? Имамо ли ми неки авион, или неку ракету, или неки сателит који може да нам ту помогне? Не браћо и сестре. Постоји друго једно средство које нам даје данашњи светитељ кога празнујемо у ову четврту недељу поста, то је свети Јован Лествичник. Он нам пружа своју небеску рајску лествицу коју је он изградио у своме животу, описао у својој књизи и предложио нама да је и ми користимо и да по њој узлазимо са земље на небо. Каква је то рајска лествица? Од чега се она састоји? Не од дрвета, не од метала, не од било чега што би могло да буде физички оборено или уништено. Та лествица састоји се, браћо и сестре, од врлина које је Господ заповедио и оставио у Цркви својој да по њима живимо.

Прва степеница на тој рајској лествици је вера у Господа Христа. Вера је основ свега и извор свега у нашем животу. Без вере није могуће угодити Богу. Све је могуће ономе који верује каже данашње свето Јеванђеље, тако где се говори о ономе јадноме оцу који је

довео свога сина да га исцели јер га је ђаво веома мучио. И он је очекујући помоћ од ученика Христових није добио. Па је онда пришао Христу и рекао му *доведох сина моја њвојим ученицима, не мојоше ја исцелиџи, нејо џи ако шџа можеш џомози нам*. Није имао јаку веру. А Господ му рече: „Све је могуће ономе који верује.“ И отац онда исповеди своје веру: „Верујем Господе, помози моме неверју.“ И десило се исцељење, чули сте у Јеванђељу, младић је оздравио. А у њему је био зли дух, дух глуви и неми, како се у Јеванђељу наводи, коме је Господ заповедио да изађе из тог младића и он је изашао и младић је оздравио.

Ученици Христови који су прво били присутни и они су од оца чули молбу да исцеле његовога сина, нису могли да учине. Сада њихов учитељ је то учинио. Њих је попао срам и срамота што они нису могли да учине то јер су раније многа чуда чинили. И једва су чекали да остану насамо са својим учитељем и да га питају: Зашто га ми не могосмо исцелити, тога нечистога духа? И тада, тада Господ открива и њима и нама велику тајну – да се тај зли род, род ђаволски, ничим не може истерати сем молитвом и постом. Е то је оно средство које је нама Господ у Цркви оставио да се боримо против наших ђавола, против наших грехова, против наших слабости и да их побеђујемо и изгонимо из себе, из срца свога. Пост и молитва два крила којима човек узлази на небо. А узлази по тим рајским лествицама: вера, смирење, трпљење, братољубље, милосрђе, чисто срце, јер каже *блажени чисџи срцем јер ће они Боја видеџи*.

То су те степенице на тој рајској лествици које је свети Јован Лествичник саградио у своме животу и оставио нама као пример. И он иде испред нас и показује нам пут како треба да идемо у овоме животу и куда да идемо. И не само он, и многи други угодници Божији које слаavimo свакога дана, они су наше путовође, они су нама пример који нам показују пут, они су светлост која нам осветљава таму на нашем путу. Свакога дана слаavimo по једног или

више светитеља, сви су они нама помоћници браћо и сестре, да победимо наше непријатеље, да пребродимо све препреке на нашем путу и да благополучно стигнемо у тихо пристаниште, у празник и радост васкрслога Господа а тиме да припремимо себе за наше васкрсење и живот у Царству небескоме.

То је браћо и сестре данашња света недеља, четврта недеља Великога поста. Пред нама још има путовања доста, да чувамо себе, да држимо молитву и пост. Није добро што постоји у нашем народу обичај да неко пости недељу дана на почетку поста и недељу дана на крају поста и мисли да је он постио. Такав пост Црква није прописала, такав пост који се нарушава и прекида он није спасоносан. Он нас неће довести до нашега циља него ће нас уграбити наши непријатељи.

Нека би Господ молитвама Свете Богородице, светог Јована Лествичника, светих мученика Севастијских, четрдесет на броју, који се данас такође славе, нека би нам помогли у нашем животу на нашем путу да и ми изградимо своју лествицу врлина и да по њој усходимо постепено са земље на небо а тамо Господ да нас дочека и прими у Царство своје небеско, да нам дарује живот вечни, да и ми са свима светима славимо Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност.

Амин.